

13 Φεβρουαρίου 2019

**Ένα ταξίδι με αματωλούς, τρελούς και
ερωτευμένους.. (π. Σπυρίδων Σκουτής,
Υπεύθυνος Νεότητας και Αιρέσεων στην Ι. Μ.
Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου)**

[/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πολλοί δισταγμοί...

Άλλοι δεν θέλουν να εξομολογηθούν , άλλους τους τρελαίνει το πρωινό ξύπνημα για την Εκκλησία, η νηστεία φαντάζει βουνό ενώ η δίαιτα για την παραλία παιχνιδάκι. Βλέπεις παπά στον δρόμο και θες να περάσεις στο απέναντι πεζοδρόμιο. Η αμαρτία με άγκυρα σε θέλει στο δικό της λιμάνι.

Και όλα αυτά γιατί ;

Δεν θέλουμε να αφήσουμε την αμαρτία. Μας αρέσει. Είναι γλυκό το ποτό της αμαρτίας που λέει και ένα τραγούδι. Δεν θέλουμε να την αφήσουμε , είμαστε χρόνια μαζί , μας αρέσει αυτός ο γάμος. Έχουμε γίνει ένα πλέον. Όποιος πάει να την αγγίξει ακόμα και αν είναι ένα κήρυγμα γινόμαστε αγρίμια , λογικό. Όλα αυτά μας ελέγχουν. Βλέπουμε τον Εσταυρωμένο και κλαίμε τη Μεγάλη Πέμπτη, αλλά δεν θέλουμε να κάνουμε το επόμενο βήμα. Αυτή η θέα του σταυρού μας ελέγχει , αλλά είμαστε αδύναμοι για να μπούμε στον δρόμο της θεραπείας.

Η αμαρτία μοιάζει με την ερωμένη που σε εκβιάζει ότι θα σου διαλύσει τον γάμο αν πεις κουβέντα. Έρχεσαι στο ναό, απλά ανάβεις ένα κεράκι και με κατεβασμένο το κεφάλι φεύγεις, ακόμα και τους Αγίους δεν μπορείς να τους κοιτάξεις στα μάτια, διότι καθρεπτίζεται η κατάσταση σου και δεν θέλεις, ντρέπεσαι, αλλά μένεις εκεί. Τα δικαιώματα που έχεις δώσει είναι πολλά. Δυσκολεύεσαι.

Όταν έχεις συνηθίσει να είσαι στο κελί της φυλακής σου , η ελευθερία σου φαντάζει αρρώστια.

Και έρχεται ο Χριστός στη ζωή σου και σου ψιθυρίζει μέσα από διάφορες καταστάσεις, ότι δεν θες να είσαι αυτό που είσαι , ότι αυτή η φυλακή που ζεις δεν είναι η πραγματική σου θέση. Πολλές φορές σου μιλάει στον πόνο, διότι είναι η μόνη κατάσταση που μπορείς να Τον ακούσεις.

Και ξαφνικά έρχεται η στιγμή να πάρεις αποφάσεις.

Αν πεις ναι στην πρόσκληση Του, τότε όπως έλεγαν και οι Άγιοι ο έρωτας της αμαρτίας σβήνει και λιώνει μπροστά στον έρωτα του Νυμφίου και αρχίζει η θεραπεία.

Στην εκκλησία αυτό το λέμε μετάνοια, ένα ταξίδι με πηδαλιούχο τον Χριστό, τη θεραπεία τη λέμε Αγιότητα και εν Χριστώ μεταμόρφωση. Τη δεκτικότητα τη λέμε προαίρεση. Και την αίσθηση της αλλαγής τη λέμε άγγιγμα της Χάριτος. Το ψιθύρισμα του Χριστού το λέμε Αποκάλυψη.

Και εσύ είσαι ο άρρωστος , αλλά ο πρώτος προσκεκλημένος να κάτσεις σε ένα τραπέζι και είσαι το τιμώμενο πρόσωπο.

Το τραπέζι είναι η Αγία Τράπεζα. Ο οικοδεσπότης είναι ο Χριστός που σου μίλησε και ΕΣΥ είσαι το τιμώμενο πρόσωπο.

Αυτός που κάθεται στο στασιδάκι και μπορεί κάποιος να σε κοροϊδεύει ότι έμπλεξες με τις γριές και τις κουτσομπόλες, αλλά είσαι ήδη αλλού. Κοιτάς την αμαρτία και την αποστρέφεις και ξαφνικά ακούς τον ήχο από την πόρτα της Βασιλείας των Ουρανών να ανοίγει και Κάποιος να σε προσκαλεί να περάσεις...

Αυτά γίνονται μέσα στην Εκκλησία, εκεί με αρρώστους, με τρελούς, με αμαρτωλούς και ερωτευμένους.

Καλό αγώνα αδερφέ , είσαι μέλος του σώματος Του. Μην το ξεχνάς.

Πηγή: www.euxh.gr